

**STAATSBAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 16 november 2000, houdende regels met betrekking tot het produceren, verhandelen, importeren en exporteren van visserijproducten (Viskeuringswet).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is, regels vast te stellen betreffende het produceren, het verhandelen, importeren en exporteren van visserijproducten;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**Hoofdstuk 1
ALGEMENE BEPALINGEN**

**Artikel 1
Begripsomschrijving**

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

g. **controlepunten** : alle aanvoercentra, inrichtingen, afdelingen van inrichtingen, vissersvaartuigen en vervoermiddelen, bestemd om een van de handelingen, zoals bedoeld in lid 2 van dit artikel, te bewerkstelligen;

h. **vervoermiddel** : de voor belading bestemde gedeelten van motor- en spoorvoertuigen, van luchtvaartuigen, alsmede scheepsruimen en containers voor vervoer te land, ter zee of door de lucht;

i. **visserijproducten** : alle zee-, brak- of zoetwaterdieren of delen daarvan, kuit en hom daaronder begrepen, met uitzondering van in het water levende zoogdieren, kikkers en dieren waarvoor een andere specifieke regelgeving bestaat;

j. **aquacultuurproducten** : alle visserijproducten die onder door de mens gecontroleerde omstandigheden uit eieren of uit in juveniele stadia gevangen vis, worden voortgebracht en opgekweekt totdat ze als levensmiddel in de handel worden gebracht;

k. **partij** : de hoeveelheid visserijproducten die verkregen is in praktisch identieke omstandigheden;

1. **zending** : een hoeveelheid visserijproducten die bestemd is voor één of meer afnemers in het land van bestemming en vervoerd wordt met één en hetzelfde vervoermiddel.

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder "handelingen":

a. **de Minister** : de Minister belast met de zorg voor de vaststelling van de kwaliteitsnormen voor visserijproducten en voor het produceren van visserijproducten, alsmede met de controle op de naleving van deze normen;

b. **het Ministerie** : het Ministerie belast met de zorg voor de vaststelling van de kwaliteitsnormen voor visserijproducten en voor het produceren van visserijproducten, alsmede met de controle op de naleving van deze normen;

c. **het Viskeuringsinstituut** : het gespecialiseerde instituut zoals omschreven in artikel 5 van deze wet;

d. **kwaliteitsmanager** : degene die een door het Ministerie van Onderwijs en Volksontwikkeling erkende in-service opleiding "Viskeuring en Kwaliteitsmanagement in de visserijsector" met goed gevolg heeft doorlopen, door de Minister benoemd is en in dienst is van het Viskeuringsinstituut;

e. **inrichting** : iedere ruimte waar visserijproducten worden geproduceerd, verhandeld, geïmporteerd of geëxporteerd, zoals bedoeld in lid 2 van dit artikel;

f. **aanvoercentrum** : een door het Viskeuringsinstituut geregistreerde plaats bedoeld voor het aanvoeren, het ontvangen en het aan keuring onderwerpen van verse, gekoelde of ingevroren visserijproducten, voordat deze voor eerste verkoop worden aangeboden of verder worden getransporteerd;

- a. **produceren** : het vangen of oogsten, het manipuleren, het voorbereiden of behandelen, het bewerken, het verwerken, het conditioneren, het verpakken, het van etiketten voorzien en het opslaan van visserijproducten;
- b. **verhandelen** : het bekomen, het in voorraad hebben of het uitstellen met het oog op het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren, het vervoeren, het afstaan al dan niet tegen vergoeding, het op welke schaal dan ook ruilen of elke andere manier van op de markt brengen van visserijproducten, met uitzondering van de gevallen voorzien in of bij deze wet;
- c. **importeren** : het legaal op het grondgebied van de Republiek Suriname binnen brengen van visserijproducten, afkomstig uit een ander land;
- d. **exporteren** : het legaal leveren aan een ander land van visserijproducten vanuit de Republiek Suriname.

Hoofdstuk 2

VOORSCHRIFTEN

Artikel 2

1. Bij of krachtens staatsbesluit worden voorschriften gegeven met betrekking tot :
 - a. de handelingen, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2;

- b. het bouwen, verbouwen en exploiteren van inrichtingen en aanvoercentra zoals bedoeld in artikel 1 lid 1 onder e en f;
 - c. de uitrustingen en transportmiddelen die ingezet worden voor het realiseren van de handelingen, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2;
 - d. het gebruik van bepaalde grondstoffen, werktuigen of voorwerpen, dat gevaarlijk geacht wordt voor de gezondheid.
2. Bij beschikking van de Minister worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot het gebruik van levensmiddelenadditieven bij de bereiding van visserijproducten.

Artikel 3

1. Onverminderd het bepaalde in de Voedingsmiddelenwet 1911 (G.B.1911 no.25, geldende tekst G.B.1953 no.134) en andere relevante wetgeving houdende bepalingen ter voorkoming van het gebruik van en de handel in voor de gezondheid schadelijke, vervalste of uit andere hoofde ondeugdelijke voedingsmiddelen en waren, kan bij of krachtens staatsbesluit het produceren, verhandelen, importeren of exporteren van visserijproducten, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2, van uit sanitair oogpunt aan reglementering worden onderworpen.
2. Bij beschikking van de Minister, worden na overleg met de Minister van Volksgezondheid, voorschriften gesteld aan personen werkzaam in de inrichtingen en aanvoercentra met betrekking tot hun persoonlijke hygiëne.

4. Bij of krachtens staatsbesluit wordt het instellen van het Viskeringsinstituut, haar financiële autonomie, alsook het toezicht en de controle op het beheer geregeld.

Artikel 6

Taken van het Viskeringsinstituut

Tot de taken van het Viskeringsinstituut behoren:

- a. het vaststellen van kwaliteitsnormen met betrekking tot visserijproducten;
- b. het uitvoeren van de nodige keuringen en controles ter verzekering van de kwaliteit van visserijproducten zoals bepaald in deze wet en zijn uitvoeringsregelingen, te weten :
 - het uitoefenen van controle op de hygiënische situatie aan boord van vissersvaartuigen;
 - het uitoefenen van controle van inrichtingen, aanvoercentra en kwekerijen van aquacultuurproducten;
 - het uitoefenen van controle op het productieproces van visserijproducten;
 - het uitoefenen van controle op de kwaliteit van het gebruikte proceswater;
 - het uitoefenen van controle met betrekking tot de persoonlijke hygiëne van het personeel in de aanvoercentra en in de inrichtingen;
 - het uitoefenen van controle op het verpakken, het etiketteren, de opslag en het transport van visserijproducten;
 - het keuren van visserijproducten en de gezondheidscontrole op aquacultuurproducten;

3. Door de Minister zullen bij beschikking de modellen van de documenten, registers, etiketten en certificaten, die door deze wet en zijn uitvoeringsregelingen worden voorgeschreven, worden vastgesteld.

Artikel 4

1. Voor de handelingen, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2, mogen alleen visserijproducten worden gebruikt die levend zijn, of tijdens of na de oogst of de vangst zijn gedood en door het Viskeringsinstituut geschikt bevonden worden voor menselijke consumptie.

1. Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels betreffende het bepaalde in lid 1 van dit artikel worden vastgesteld.

Hoofdstuk 3

KEURING EN CONTROLE

Artikel 5

Het Viskeringsinstituut

1. Er wordt een Viskeringsinstituut ingesteld.
2. Het Viskeringsinstituut is een rechtspersoon naar Surinaams recht.
3. De bevoegdheid betreffende het uitvoeren van kwaliteitskeuringen en controles en de daartoe nodige opleiding van personeel, wordt door de Minister opgedragen aan het Viskeringsinstituut.

2. Kwaliteitsmanagers moeten de door het Ministerie van Onderwijs en Volksontwikkeling erkende in-service opleiding "Viskeuring en Kwaliteitsmanagement in de Visserijsector" met goed gevolg doorlopen hebben.
3. De Minister benoemt en ontslaat de kwaliteitsmanagers na overleg met het Viskeuringsinstituut.
4. De Minister bepaalt bij beschikking wie als "Viskeurder" mag optreden.

Artikel 8

Verplichte keuring

1. Alle aangevoerde of geproduceerde visserijproducten moeten bij aanlanden of ten laatste vóór hun eerste verkoop, aan het Viskeuringsinstituut worden aangeboden voor keuring.
2. Bij staatsbesluit wordt op het gestelde in lid 1 van dit artikel ontheffing verleend, indien het gaat om kleine hoeveelheden visserijproducten gevangen of geproduceerd door een particulier, exclusief bestemd voor consumptie door het eigen gezin, of indien het gaat om een kleine producent met het oog op directe verkoop, of indien het gaat om niet voor menselijke consumptie bestemde productie.
3. Bij of krachtens staatsbesluit worden bepaald de voorwaarden en modaliteiten van de keuringen bij productie of aanlanding van visserijproducten, evenals van de keuringen en controles die worden uitgevoerd tijdens de handelingen, zoals wordt bedoeld in artikel 1 lid 2.
4. In het staatsbesluit als bedoeld in lid 3 van dit artikel wordt ondermeer bepaald :

- c. het registreren van aanvoercentra en kwekerijen van aquacultuurproducten, evenals de erkenning van inrichtingen;
- d. het verstrekken van keurings- en gezondheidscertificaten;
- e. het opleiden of laten opleiden van kwaliteitsmanagers, hun assistenten en ander personeel, nodig voor het correct uitvoeren van de taken van het Viskeuringsinstituut;
- f. het opstellen en uitvoeren van de nodige monitoring-programma's op landelijk niveau, betreffende alle mogelijke oorzaken die de kwaliteit van visserijproducten in gevaar zouden kunnen brengen;
2. De handelingen, bedoeld in artikel 1 lid 2 kunnen in geen geval deel uitmaken van de taken of activiteiten van het Viskeuringsinstituut, tenzij incidenteel en zonder winstmotief verricht.
3. De Minister verleent bij beschikking toestemming voor het in lid 2 van dit artikel bepaalde.

Artikel 7

De kwaliteitsmanagers

1. Keuringen en controles, die behoren tot de taken van het Viskeuringsinstituut, zoals bedoeld in artikel 6, worden uitgevoerd door kwaliteitsmanagers die bij het uitvoeren van hun taken worden bijgestaan door viskeurders, die onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de kwaliteitsmanagers werken.

No.107

- In welke gevallen bij een keuring van visserijproducten deze geschikt of ongeschikt worden verklaard voor menselijke consumptie, of in observatie worden genomen;
- de manier waarop monsters worden genomen;
- de gevallen waarbij aanvullende laboratoriumonderzoeken noodzakelijk zijn;
- de wijze waarop de laboratoria de onderzoeken moeten uitvoeren.

Artikel 9

Het gebruik van keurmerken

1. Naargelang de keuringsresultaten dienen visserijproducten van de nodige keurmerken te worden voorzien.
2. Het merken, zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel, gebeurt onder toezicht en verantwoordelijkheid van een Kwaliteitsmanager op de aanvoercentra of de controlepunten en kan indien gewenst, in opdracht van de Kwaliteitsmanager, uitgevoerd worden door de eigenaar of de vertegenwoordiger van de gekeurde producten.
3. Bij of krachtens staatsbesluit worden regels vastgesteld met betrekking tot het merken.

Toegankelijkheid van controlepunten en rapportage der resultaten.

Artikel 10

1. De controles op de controlepunten worden uitgevoerd door Kwaliteitsmanagers bijgestaan door assistenten, die op elk moment vrije toegang hebben tot elke plaats van het controlepunt met het oog op het verzekeren van de correcte naleving van deze wet en haar uitvoeringsregelingen.
2. De Kwaliteitsmanager analyseert en vergelijkt met regelmaat de resultaten van de controles, zoals voorgescreven in artikel 13 lid 2 van deze wet, met betrekking tot de wettelijke voorschriften.
3. De resultaten van deze analyses zullen het onderwerp zijn van een rapport, waarvan de conclusies en eventuele aanbevelingen zullen worden medegedeeld aan de leiding van het controlepunt, of zijn vertegenwoordiger, die in voorkomend geval, de gebreken vastgesteld en vermeld in het rapport, zal opheffen.

Hoofdstuk 4

HEFFINGEN EN RECHTEN

Artikel 11

Het keuringsrecht

1. Voor visserijproducten die voor keuring worden aangeboden moeten keuringsrechten worden betaald, door degene die de visserijproducten voor keuring aanbiedt.

2. De Minister bepaalt bij beschikking de hoogte van de keuringsrechten als bedoeld in lid 1 van dit artikel en de wijze waarop ze zullen worden geïnd, na overleg met de Minister van financiën.

Hoofdstuk 5 SPECIALE RICHTLIJNEN TEN BEHOEVE VAN AANVOERCENTRA EN INRICHTINGEN

Artikel 12

Richtlijnen ten behoeve van aanvoercentra

1. Bij of krachtens staatsbesluit worden regels vastgesteld ten aanzien van de registratie van aanvoercentra.
2. Bij beschikking van de Minister worden de publieke aanvoercentra bepaald, evenals de dagen en uren waarop visserijproducten op die aanvoercentra mogen worden aangeland.

Artikel 13

Richtlijnen ten behoeve van inrichtingen

1. Bij of krachtens staatsbesluit worden regels vastgesteld ten aanzien van de erkenning van inrichtingen.
2. De leiding van een inrichting is verplicht een gedeetailleerd register bij te houden, waarin onmiddellijk en nauwkeurig alle binnenkomende en uitgaande visserijproducten worden ingeschreven, evenals de metingen, uitgevoerde controles en de resultaten daarvan.

3. De leiding van een inrichting dient er voor te zorgen dat de algemene hygiënische toestand regelmatig aan een controle wordt onderworpen, met in achtname van de relevante regels.

4. De leiding van een inrichting dient in de nodige opleiding van het personeel te voorzien, zodat het personeel de vereiste hygiënische regels in acht neemt naar gelang de aard van de uit te voeren operaties.

5. De voorwaarden en modaliteiten van deze opleiding worden door de Minister bij beschikking bepaald, na overleg met de Minister van Onderwijs.

Hoofdstuk 6 IMPORT EN EXPORT

Artikel 14

Voorwaarden en modaliteiten voor import en export

Alleen die visserijproducten welke door het Viskeuringsinstituut voor menselijke consumptie geschikt worden bevonden, mogen onder de bij of krachtens staatsbesluit vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, voor import of voor export worden aangeboden.

Artikel 16
Dwangsom

1. Indien met het oog op de betrokken overtreding passend, kan in het belang van de volksgezondheid en de kwaliteitsverzekering in de visserijsector het Viskeringsinstituut bepalen, dat door de belanghebbende een dwangsom zal worden verbeurd per dag dat de inrichting of het aanvoercentrum niet overeenkomstig de voorschriften, als gesteld in deze Wet en haar uitvoeringsregelingen, in werking is.
2. De dwangsom bedraagt ten hoogste 600.000 (zeshonderdduizend) gulden per dag en komt toe aan het Viskeringsinstituut.
3. Het Viskeringsinstituut kan bij dwangbevel het bedrag van de dwangsom, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, invorderen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. Gedurende zes weken na betekening staat verzet tegen dwangbevel open door de dagvaarding van het Ministerie voor de bevoegde rechter.
6. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.
7. Op verzoek van het Viskeringsinstituut kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Hoofdstuk 7
BESTUURSRECHTELIJKE SANCTIES

Artikel 15
Bestuursdwang

1. Het Viskeringsinstituut heeft de bevoegdheid tot het doen wegnemen, beletten, verrichten en in de vorige toestand herstellen van hetgeen in strijd met de gestelde regels of met ingevolge die regels opgelegde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden, nagelaten of weggenomen.
2. De overtreder is de kosten, verbonden aan de toepassing van lid 1, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijs niet te zijnen laste behoren te komen.
3. Het Viskeringsinstituut kan van de overtreder bij dwangbevel de ingevolge lid 2 verschuldigde kosten, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, invorderen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. Gedurende zes weken na betekening staat verzet tegen dwangbevel open door de dagvaarding van het Ministerie voor de bevoegde rechter.
6. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.
7. Op verzoek van het Viskeringsinstituut kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Artikel 17**Boete**

1.
 - a. Het Viskeuringsinstituut kan een overtreder een boete van ten hoogste 150.000 (éénhonderd en vijftigduizend) gulden per overtreding opleggen.
 - b. De overtreder kan binnen één week in beroep gaan bij de Minister.
 2. Het Viskeuringsinstituut kan een krachtens lid 1a van dit artikel opgelegde boete, alsmede de kosten van de invordering, bij dwangbevel invorderen.
 3. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Hoofdstuk 8**STRAF- EN HANDHAVINGSBEPALINGEN****Artikel 18**

1. Ieder, die een inrichting of een aanvoercentrum * exploiteert of pleegt te exploiteren, is verplicht op eerste vordering van een opsporingsambtenaar:
 - a. deze ambtenaar in de gelegenheid te stellen zijn inrichting of aanvoercentrum te betreden;

- b. inzage te geven in de op grond van het bepaalde bij of krachtens deze wet voor de exploitatie van een inrichting of aanvoercentrum vereiste documenten en andere bescheiden, waarvan inzage naar het redelijke oordeel van de ambtenaar voor de vervulling van zijn taak nodig is;
- c. ter plaatse zijn visserijproducten te laten keuren en de productie van de visserijproducten te laten controleren;
- d. gesloten opbergplaatsen voor visserijproducten te openen;
- d. anderszins de medewerking te verlenen, welke deze ambtenaar voor de vervulling van zijn taak behoeft.

Artikel 19

1. Degene, die bij het uitvoeren van een handeling, als bedoeld in artikel 1 lid 2, in strijd handelt met het bij of krachtens de artikelen 4, 8, 9 en 14 bepaalde, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste 6 jaren of een geldboete van ten hoogste 12.000.000 (twaalf miljoen) gulden.
2. In het geval van een gevangenisstraf kan de rechter tevens geldboete opleggen en het in beslag genomen goed verbeurd verklaren.

Artikel 24

Artikel 20

1. Degene, die bij het uitvoeren van een handeling, als bedoeld in artikel 1 lid 2, in strijd handelt met het bij of krachtens het artikel 3, leden 2 en 3, artikel 12 en artikel 13 bepaalde, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste 3 jaren of een geldboete van ten hoogste 6.000.000 (zes miljoen) gulden.

2. In het geval van een gevangenisstraf kan de rechter tevens geldboete opleggen en het in beslag genomen goed verbeurd verklaren.

Artikel 21

Het niet voldoen aan een vordering, als bedoeld in de artikelen 18, 25 en 26 wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar of een geldboete van ten hoogste 2.400.000 (twee miljoen vierhonderdduizend) gulden.

Artikel 22

Op ander dan in de artikelen 19 en 20 van dit hoofdstuk genoemde gedrag, in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde, kan een maximale straf worden gesteld van hechtenis van ten hoogste 1 jaar of een geldboete van ten hoogste 2.400.000 (twee miljoen vierhonderdduizend) gulden.

Artikel 23

De in de artikelen 19 en 20 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven en die in de artikelen 21 en 22 zijn overtredingen.

1. Met de opsporing van de feiten strafbaar gesteld in deze wet zijn behalve de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen tevens belast, de door de Minister in overleg met de Minister van Justitie en Politie, gehoord de Visserijdienst en het Viskeuringsinstituut, voorgedragen personen van de Visserijdienst en het Viskeuringsinstituut na beediging door de Procureur-Generaal.

2. Met het toezicht op de naleving van de feiten strafbaar gesteld in deze wet zijn belast de kwaliteitsmanagers.

Artikel 25

1. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren hebben toegang tot elke plaats, niet zijnde een woning, voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van hun taak, waarbij zo nodig zij zich toegang verschaffen met behulp van de sterke arm.

2. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

Artikel 26

1. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren hebben toegang tot woningen waarin, naar zij redelijkerwijs kunnen veronderstellen, handelingen worden verricht in strijd met hetgeen is bepaald in deze wet.

2. Een woning treden zij echter tegen de wil van de bewoner niet binnen zonder vergezeld te zijn van een hulpofficier van justitie of voorzien te zijn van een bijzondere schriftelijke last van een hulpofficier van justitie. Varr dit binnentreden wordt door de ambtenaren binnen vier en twintig uur proces-verbaal op gemaakt.

Artikel 27

1. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd tot het onderzoeken van vervoermiddelen en hun lading en inzage in de wettelijk voorgeschreven bescheiden te vorderen, voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van hun taak.
2. Zij kunnen daartoe van de bestuurders van voertuigen en de schippers van vaartuigen vorderen:
 - a. dat dezen hun vervoermiddelen tot stilstand brengen en naar een door hen aangewezen plaats overbrengen;
 - b. dat dezen hun vervoermiddelen lossen of afladen op kosten van ongelijk.
3. Ten einde het in artikel 24 bedoelde toezicht uit te oefenen worden vorderingen als in lid 2 bedoeld slechts gedaan, indien het toezicht niet op een andere wijze kan worden uitgeoefend.
4. Voor de uitoefening van de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde bevoegdheden zijn de in artikel 24 bedoelde ambtenaren bevoegd zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

5. De Minister kan, in samenwerking met de Minister belast met Justitiële aangelegenheden, regelen stellen omtrent de wijze waarop een vordering als bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel, wordt gedaan.

Artikel 28

1. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen, zomede ter inbeslag-neming de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking der waarheid kunnen dienen of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaar-making kan worden bevolen.
2. Indien onder de ingevolge het in lid 1 van dit artikel beslag genomen voorwerpen zich goederen of zaken bevinden, welke aan bederf onderhevig zijn, kan de Procureur-Generaal toestemming verlenen om tot onmid-dellijk verkoop van die goederen of zaken over te gaan.
3. De verkoop geschiedt door de in artikel 24 bedoelde ambtenaren in het openbaar volgens de plaatselijke gebruiken.
4. De opbrengst der goederen of zaken als bedoeld in lid 2 van dit artikel wordt gestort op de rekening van het Viskeringsinstituut.

Artikel 29

1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, kan de strafvervolgning worden ingesteld en kunnen de in de wet voorziene straffen en maatregelen, indien zij daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:
 - a. tegen de rechtspersoon, dan wel;
 - b. tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven, als mede tegen hen die de feitelijke leiding hebben gegeven aan de verboden gedraging, dan wel;
 - c. tegen de onder a en b genoemden tezamen.
2. Een strafbaar feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit andere hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben begaan, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat strafbaar gestelde feit aanwezig zijn.
3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder of, indien er meerdere bestuurders zijn, door één van hen; de vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen; de rechter kan de persoonlijke verschijning van een bestuurder bevelen, alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien de strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen aan de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt of aan de woonplaats van het hoofd van het bestuur, dan wel, indien het bestuur geen hoofd heeft, bij één van de bestuurders; betreft de uitreiking een gerechtelijk schrijven, als bedoeld in artikel 515 Wetboek van Strafvordering, dan is artikel 517, tweede en derde lid van dat Wetboek van overeenkomstige toepassing.
5. Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 van dit artikel wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, de maatschap, enig andere vereniging van personen en het doelvermogen.

Artikel 30

1. De voorwerpen, waarmee de in de artikelen 19 en 20 omschreven strafbare feiten zijn gepleegd, alsmede de goederen die uit het strafbaar gestelde feit zijn verkregen, kunnen worden verbeurd verklaard.
2. Indien de dader onbekend is, of alvorens de vervolging aanvangt, overleden is, kan de verbeurdverklaring, op vordering van het Openbaar Ministerie, bij rechterlijk vonnis worden uitgesproken.
3. De beschikking, als bedoeld in lid 2 van dit artikel wordt door de Griffier openbaar gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname of in één of meer door de rechter aan te wijzen dagbladen.

4. De beschikking, als bedoeld in lid 2 van dit artikel, wordt van kracht, tenzij een belanghebbende binnen twee maanden na de openbaarmaking, een bezwaarschrift ter griffie indient en gedurende het verdere onderzoek niet blijkt, dat een strafbaar feit ten opzichte van betrokken zaken heeft plaatsgehad.
5. Van de krachtens het in lid 2 van dit artikel genomen beschikking staat voor de Procureur-Generaal gedurende veertien dagen beroep open bij het Hof van Justitie; hetzelfde geldt ten aanzien van de krachtens lid 4 van dit artikel op een bezwaarschrift genomen beschikking.

Hoofdstuk 9 SLOTBEPALING

Artikel 31

1. Deze wet kan worden aangehaald als de "Viskeuringswet".
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van haar afkondiging.

4. Met de uitvoering van deze wet is belast de Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Gegeven te Paramaribo, de 16^e november 2000.

R.R. VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 16^e november 2000.
De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA - SEWNUNDUN.

WET van 16 november 2000, houdende regels met betrekking tot het produceren, verhandelen, importeren en exporteren van visserijproducten (Viskeuringswet).

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen :

Met het oog op het produceren van een kwalitatief verantwoord visserijproduct, dat zowel voldoet aan de eisen van de lokale consument als aan de strenge kwaliteitseisen van de buitenlandse afzetmarkten, is het noodzakelijk dat er voorschriften gesteld worden die het mogelijk maken het volledig productieproces te bewaken.

Wereldwijd zijn de inzichten aan het veranderen en is men aan het afstappen van de dure en uiteindelijk weinig efficiënte controles op het aangeboden eindproduct om over te gaan op controles gedurende het volledig verloop van het productieproces.

Wanneer een eindproduct wordt afgekeurd zijn de onmiddellijke financiële verliezen, met name de productiekost, meestal reeds belangrijk. De totale verliezen zijn meestal veel moeilijker te overzien.

Het is veelal niet gemakkelijk om na te gaan wat de precieze oorzaak is geweest die in het productieproces aanleiding heeft gegeven tot het niet conform zijn van het eindproduct. Vervolgens moet de vraag gesteld worden hoeveel van deze in gelijke omstandigheden geproduceerde eindproducten reeds op de markt zijn gekomen en dientengevolge moeten worden teruggetrokken. De negatieve publiciteit die gepaard

gaat met zo een operatie kan enorm zijn. En tenslotte moet men de vragen, waarom de produktie is fout gelopen en op welke plaats in het produktieproces is dit gebeurd, beantwoorden, om uiteindelijk tot de kern te komen : hoe zal dit in de toekomst worden voorkomen.

Om te komen tot een sluitend kwaliteitsbeheer wordt nu het volledige productieproces, stap voor stap, geverifieerd en zo nodig onmiddellijk bijgestuurd. De nadruk die vroeger werd gelegd op controles van een deel van het eindproduct (een representatief monster) op de plaats waar het produkt wordt aangeboden (de kleinhandel als het gaat om lokale consumptie of de douanepost als het gaat om export), wordt dus verschoven naar controles op de plaats van produktie, opslag en omstandigheden van verzedden, waarbij dus de ganse produktieketen wordt bewaakt.

Deze aanpak kan worden aangeduid als een totale kwaliteitsbeheersing. De hoeksteen van dit totale kwaliteitsbeheersingssysteem is het HACCP-concept, waarbij HACCP staat voor "Hazard Analysis Critical Control Points". Dit concept verplicht de producent van visproducten alle mogelijke gevaren ("hazards") te elimineren of terug te brengen naar een aanvaardbaar niveau door middel van het voortdurend controleren en bijsturen (monitoren) van wat genoemd wordt de "kritieke controle punten" of CCP's.

De Canadese overheid was de eerste die het HACCP-concept verplicht stelde voor de visverwerkingsindustrie. De overheid van de Verenigde Staten van Amerika (USA) werkt (1996) aan een voorstel waarbij de toepassing van deze werkwijze zal worden verplicht gesteld worden aan zowel de eigen verwerkingsindustrie als aan derden die op de Amerikaanse markt visserijproducten willen afzetten.

De Europese Gemeenschap heeft een reeks richtlijnen en beschikkingen uitgevaardigd met betrekking tot het produceren van visserij- en aquacultuurproducten. De gestelde kwaliteitseisen gelden zowel voor de eigen Europese producenten als voor de producenten die op de Europese markt hun producten willen afzetten.

Dientengevolge heeft deze wet ten doel om enerzijds de consument een visserijproduct van verzekerde kwaliteit aan te bieden en anderzijds de Surinaamse visserijproducten ook in de toekomst toegang te verzekeren tot de belangrijkste exportmarkten door het garanderen van de kwaliteit zoals geëist wordt door deze afzetmarkten.

Uit erkende onderzoeken is gebleken dat visserijproducten, onmiddellijk na de vangst, in principe vrij van schadelijke micro-organismen zijn. Bij niet hygiënische behandeling na de vangst kunnen ze echter worden verontreinigd en bij het niet respecteren van de bewaar-temperaturen kunnen ze zeer snel bederven. Om deze redenen voorziet deze Wet in voorschriften betreffende de hygiënische behandeling van verse en verwerkte visserijproducten in alle stadia van productie, opslag en vervoer.

De leiding van een inrichting is verantwoordelijk voor het toezien op de naleving van deze wetgeving.

Met de leiding van de inrichting wordt niet sec bedoeld de General Manager (Directeur), maar de totale leiding (Directeur, Financieel directeur, Productie manager, Kwaliteitsdeskundige, Onderhoudsmanager en de andere verantwoordelijken) die samen moeten zorgen voor het implementeren en monitoren van de kwaliteitsstandaarden (HACCP).

De kwaliteitsdeskundige moet tenminste ingeleid zijn in de HACCP standaarden en richtlijnen.

Het Viskeuringsinstituut, als zijnde Bevoegde Autoriteit, moet er van haar kant op toezien dat de visserijproducten bij het aanlanden aan een keuring onderworpen worden om na te gaan of ze voldoen aan de criteria van versheid, gaafheid, temperatuur en sanitaire deugdelijkheid. Ze moet er door middel van inspecties en controles over waken dat producenten en fabrikanten de vastgestelde voorschriften naleven.

De bevoegde autoriteit verstrekt aan de producent keuringscertificaten en gezondheidscertificaten.

De producenten van visserijproducten nemen een belangrijke plaats in bij het garanderen van de kwaliteit van hun producten. Zij worden in de eerste plaats verantwoordelijk gesteld voor het voldoen aan de bij de Viskeuringswetgeving vastgestelde kwaliteits en gezondheidsvoorschriften.

Een keuringscertificaat is: een certificaat dat gebruikt wordt voor de keuring van visserijproducten, in de aanvoercentra vanaf het ogenblik dat de keuring geschiedt tot op het ogenblik van de verkoop conform het bepaalde in de artikelen van het Viskeuringsbesluit.

Er zijn 4 soorten kwalificaties die verstrekt kunnen worden aan het visserijproduct namelijk:

- e. geschikt voor menselijke consumptie;
- f. ongeschikt voor menselijke consumptie;
- g. in observatie genomen visserijproduct en
- h. geschikt voor menselijke consumptie, speciaal voor aquacultuurproducten.

Een gezondheidscertificaat is een certificaat dat afgegeven wordt voor de keuring van bewerkte en verwerkte visserijproducten en geschikt is voor menselijke consumptie.

In geval van export geeft het Viskeuringsinstituut de garantie dat de visserijproducten voldoen aan de door de afzetmarkt gestelde eisen.

Opgemerkt moge worden dat er dus niet alleen een verschuiving plaats vindt betreffende de manier van controleren (vroeger: controle op eindproduct; nu: controle op de volledige productieketen). Ook de verantwoordelijkheid voor de controle wordt verlegd. Daar waar vroeger de afnemer controleerde of hij een correct product ontvangt, eist de afnemer nu dat de bevoegde autoriteit de kwaliteit garandeert. Deze bevoegde autoriteit gaat op zijn beurt kwaliteitseisen stellen aan de producenten.

Keuringen en controles behorend tot de taak van het Viskeuringsinstituut, worden uitgevoerd door kwaliteitsmanagers bijgestaan door viskeurders. Deze moeten de in-service opleiding: "Viskeuring en Kwaliteitsmanagement in de Visserijsector" hebben doorlopen.

Er bestaan 2 opleidingen: een viskeurdersopleiding en een Kwaliteitsmanagersopleiding. Voor de opleiding tot viskeurder dient de kandidaat te beschikken over drie jaren ervaring binnen de Visserijdienst van het Ministerie van Landbouw, Veetelt en Visserij en de cursus "Identificatie en determinatie van vissoorten" hebben doorlopen en bekend zijn met de principes van organoleptische viskeuring. Voor de opleiding tot kwaliteitsmanager, worden kandidaten toegelaten met minimaal VOS niveau, en in het vakkenpakket Biologie en Scheikunde en voor deze vakken minimaal een zes (6) hebben behaald.

Artikelsgewijs :

Artikel 1

Bij de begripsomschrijving dient de nodige aandacht te worden aan de in lid 1, onder "e", "g", "i", "k" en "l" gedefinieerde begrippen :

Onder het begrip "inrichting" wordt verstaan het geheel van lokalen of ruimten die zodanig gestructureerd en ingericht zijn dat op een adequate en veilige manier een productieproces of een onderdeel van een productieproces kan plaatsgrijpen.

Teneinde het Viskeringsinstituut als zijnde gedelegeerde bevoegde autoriteit te laten nagaan-of de regelgeving vervat in deze wet wordt nageleefd zullen er controles worden uitgevoerd door de in artikel 24 aangegeven opsporingsambtenaren. Deze controles kunnen uitgevoerd worden op alle plaatsen die de definitie van het begrip "controlepunt" omvat.

Onder het begrip "Visserijproducten" wordt verstaan alle zee- of zoetwaterdieren of delen daarvan, kuit en hom daaronder begrepen, met uitzondering van in het water levende zoogdieren, kikkers en dieren waarvoor een andere specifieke regelgeving bestaat, wat inhoudt ook alle afgeleide producten.

Gehele vis, visfilets, visblazen, viskroket, gehele krabben, krabbeduimen, garnaal, garnaalkroepoek en gefermenteerde garnaalpasta (tracie) vallen allemaal onder de definitie van "Visserijproducten". Met de hier gehanteerde definitie van "Visserijproducten" wordt dus meer dan alleen het produkt of resultaat van een visserijactiviteit bedoeld.

De gezamenlijke vangst van één vistrif van een drijfnetvisser kan als een "partij" beschouwd worden voor zover deze "partij" na de vangst onder dezelfde omstandigheden werd aan wal gebracht. Eventueel kan deze "partij" teneinde de keuring c.q. verkoop gemakkelijker en overzichtelijker te maken, opgesplitst worden in bijvoorbeeld een "partij" gladvis en een "partij" schubvis c.q. in meerdere "partijen" per species of samenhoverende groepen van species en afmetingen. Samengevoegde vangsten afkomstig van dezelfde types van visserijeenheden (combinatie van boot en vistuig) die op dezelfde tijdstippen en plaatsen hebben geopereerd, zoals bijvoorbeeld bvb. de dagvangsten

van twee drijfnetkorjalen uit de Surinameriviermonding, kunnen ook nog als een partij beschouwd worden op voorwaarde dat de vangsten onder dezelfde omstandigheden aan wal werden gebracht. Samengevoegde vangsten van verschillende visserijeenheden worden niet als een partij beschouwd.

Het begrip "zending" slaat op een hoeveelheid visserijproducten die tegelijk onder dezelfde omstandigheden wordt verstuurd naar één of meer afnemers.

Een containerlading gerookte visserijproducten die per schip naar een Caraïbische afnemer wordt gestuurd kan worden aangemerkt als een zending.

Artikel 2

Een reeks handelingen, activiteiten en voorwerpen zullen aan voorschriften worden gebonden teneinde hygiëne en volksgezondheid te bevorderen en fraude c.q. vervalsing tegen te gaan.

Artikel 3

Hier wordt aangegeven dat naast de bestaande relevante wetgeving het uit sanitair oogpunt noodzakelijk is dat aanvullende regels worden gesteld aan :

- het produceren, verhandelen, importeren en exporteren, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2 ;
- de persoonlijke hygiëne van de werknemers van inrichtingen;
- de vorm en inhoud van bepaalde administratieve stukken zoals o. a. registers, etiketten en certificaten.

Artikel 4

Alleen die visserijproducten die gedurende of na de oogst of vangst gedood zijn en die door het Viskeuringsinstituut geschikt zijn bevonden, mogen in de handel gebracht worden. Dit omdat visserijproducten die vóór hun vangst al dood zijn reeds besmet kunnen zijn met voor de mens schadelijke micro-organismen.

Artikel 5

De Minister is in het algemeen belast met het vaststellen en het toezicht op de toepassing van regels betreffende visserijproducten en de produktie ervan.

Voor de controle op de toepassing van kwaliteitsnormen m. b. t. visserijproducten is evenwel specifieke expertise vereist, reden waarom het noodzakelijk is deze controle op te dragen aan een gespecialiseerd instituut, met name het "Viskeuringsinstituut".

Teneinde het Viskeuringsinstituut toe te laten haar opdracht, kwalitatief en kwantitatief, in voldoende mate te laten realiseren is het nodig dit instituut de nodige autonomie te bieden. Daarom moet het instituut in staat worden gesteld haar eigen inkomsten te genereren en te beheren. Hierbij wordt gedacht aan onder andere het innen van keuringsgelden. Ook de controle op het beheer van het Viskeuringsinstituut zal in de viskeuringswetgeving worden voorzien.

Artikel 6

Om de kwaliteit van visserijproducten te verzekeren door middel van controles over het gehele productieproces is in lid 1 een niet limitatieve opsomming gegeven van de taken van het Viskeuringsinstituut.

Daar het van onbehoorlijk bestuur zou getuigen indien een orgaan dat controle moet uitoefenen zelf ook handelingen zou plegen die onderwerp uitmaken van desbetreffende controle, wordt in lid 3 bepaald dat het "Viskeuringsinstituut" alleen bij uitzondering zelf visserij- en aquacultuurproducten mag produceren, verhandelen, importeren of exporteren, mits dit niet op een regelmatige basis gebeurt en het maken van winst niet haar streven is.

Artikel 7

Met de feitelijke uitvoering van de taken van het Viskeuringsinstituut zijn de door de Minister benoemde keurmeesters belast. Zij worden daarbij geassisteerd door hulpkeurmeesters aan wie het evenwel niet toegestaan is zelfstandig op te treden.

Artikel 8

Lid 1 geeft één van de basisbeginselen weer van de Viskeuringswet, namelijk dat alle aangevoerde of geproduceerde visserijproducten bij aanlanden of ten laatste vóór hun eerste verkoop moeten onderworpen worden aan een keuring.

De in lid 2 bedoelde ontheffing is bestemd voor individuele personen, die geen deel uitmaken van een grotere belangengroep en waarbij de visserijproducten voor eigen consumptie worden aangewend, of indien het gaat om kleine hoeveelheden, voor directe verkoop zijn bestemd, of niet voor menselijke consumptie zijn bestemd.

Artikel 9

Door het aanbrengen van keurmerken wordt duidelijk aangegeven of de gekeurde visserijproducten geschikt of ongeschikt zijn bevonden of in observatie worden gehouden ten behoeve van verdere controle.

Artikel 10

De kwaliteitsmanagers dienen toegang te hebben tot elk controlepunt of elke lokaliteit waar visserijproducten be- of verwerkt worden of waar een deel van het productieproces plaatsvindt, inbegrepen vervoermiddelen en opslagplaatsen die in dit kader gebruikt worden.

Middels vergelijkend onderzoek van de verplichte administratie dienen de keurmeesters na te gaan of de leiding van de inrichting zich houdt aan de bepalingen van artikel 13 lid 2 van deze Wet.

Van bovenvermelde controles wordt door de kwaliteitsmanagers een rapport opgesteld waarvan de conclusies en aanbevelingen aan de leiding van het controlepunt worden medegedeeld.

Artikel 11 :

Omwille van de economische doelstellingen van de visserijsector heeft deze er alle belang bij dat zowel lokale als buitenlandse afnemers vertrouwen hebben in de kwaliteitsbeheersing binnen deze sector. Voor dit vertrouwen moet een goed functionerend en objectief Viskeuringsinstituut instaan.

Gelet op bovenstaande is het logisch dat de producent bijdraagt aan het in stand houden en functioneren van het Viskeuringsinstituut.

Artikel 12

Om de keuring van visserijproducten bij aanvoer haalbaar te maken moeten de aanvoercentra geregistreerd worden. Het aantal publieke aanvoercentra zal beperkt worden afhankelijk van de mogelijkheden van het Viskeuringsinstituut om de keuring te verzekeren. Voor de publieke aanvoercentra zal de Minister verdere praktische regelgeving verzorgen.

Privé aanvoerplaatsen moeten eveneens geregistreerd worden.

Artikel 13

Nadere regelgeving m.b.t. erkenning van inrichtingen zal middels staatsbesluit plaatsvinden. en de beschikkingen. De erkenning van een inrichtingen is eigenlijk een kwaliteitslabel op zich waardoor derden weten dat betreffende inrichting voldoet aan de kwaliteitseisen vervat in de viskeuringswetgeving.

Artikel 14

Zowel visserijproducten in Suriname geproduceerd, als deze welke in Suriname worden ingevoerd, zijn aan dezelfde keuring door het Viskeuringsinstituut onderhevig.

Artikel 15 t/m 17

De Viskeuringsinstituut heeft tot zijn beschikking enige bestuurlijke sancties voor het opheffen van inbreuken op de Viskeuringswet. Deze zijn met name bestuursdwang, dwangsom en boete.

Artikel 17

De overtreders kan in beroep gaan bij de Minister. Door de Minister wordt advies gevraagd aan een in te stellen technische commissie, bestaande uit de onderdirecteur van Visserij, de directeur van het B.O.G. en de directeur van het Ministerie van Justitie en Politie.

Artikel 18

Om de opsporingsambtenaren, genoemd in artikel 24, mogelijk te maken hun werk naar behoren te verrichten, is in dit artikel bepaald dat degenen die een inrichting of een aanvoercentra exploiteren, hun medewerking moeten verlenen aan de opsporingsactiviteiten door onder andere, toe te staan dat de opsporingsambtenaar de inrichting of het aanvoercentra betreedt, inzage krijgt in de verplicht bij te houden documenten en bescheiden, in sito visserijproducten keurt en opbergplaatsen van visserijproducten controleert.

Artikel 19 t/m 23

De in de artikels 19 en 20 bedoelde handelingen worden, vanwege het direct gevaar voor de volksgezondheid beschouwd als misdrijven en zwaarder gestraft dan de in de artikels 21 en 22 bedoelde handelingen die als overtredingen zijn te beschouwen, daar zij alleen een schending van administratieve regels inhouden.

Artikel 24

In dit artikel worden al degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving en het opsporen van de overtredingen van deze wet genoemd. Naast de reguliere opsporingsambtenaren zijn er speciale aangewezen personen.

Artikel 25 t/m 27

In deze artikelen worden aan toezichhoudende en opsporings- ambtenaren bevoegdheden verleend die zij nodig hebben om hun taak te kunnen uitvoeren.

In het wetboek van strafvordering, artikel 46, eerste lid, is geregeld de bevoegdheid tot het betreden van elke plaats in het geval van betrappen op heterdaad.

Om te voorkomen dat de keurmeesters in het veld worden belemmerd in de uitvoering van hun taken is in artikel 25 gesteld dat ook in gevallen waar er geen sprake is van betrapting op heterdaad, zij elke plaats mogen betreden, echter met toestemming van de eigenaar, beheerder, etc., zoniet met behulp van de sterke arm.

Naast de in artikel 26 genoemde, vergaande opsporingsbevoegdheid, heeft de opsporingsambtenaar, conform artikel 27, ook het instituut van inbeslagnamen tot zijn beschikking. Beslaglegging is vaak nodig om te voorkomen dat bewijsmateriaal vernietigd of zoek gemaakt wordt.

Artikel 28

Deze bepaling is geredigeerd naar analogie van de in andere wettelijke regelingen voorkomende bepalingen met betrekking tot strafbaarheid van rechtspersonen.

Artikel 29

Hier wordt de verbeurdverklaring van de voorwerpen waarmede de in deze ontwerp-wet omschreven strafbare feiten zijn gepleegd, alsmede de goederen die uit het strafbaar gestelde feit zijn verkregen, geregeld.

Paramaribo, 28 september 2000.

R.R. VENETIAAN.